

Sabah Akşam Allahın Zatını Dileyenlerle Beraber Ol

– mihrimah · 29 Haziran 2018

SABAH AKŞAM ALLAHIN ZATINI DİLEYENLERLE BERABER OL.

Dünya için zikri terk etme, zikirsizlere, nefesine uyan ve günahkarlara itaat etme;

18/KEHF-28: Vasbır nefseke meallezîne yed'üne rabbehum bil gadâti vel aşıyyi yurîdüne vecchehu ve lâ ta'du aynâke anhum, turîdu zînetel hayâtid dunyâ ve lâ tuti' men agfelnâ kalbehu an zikrinâ vettebea hevâhu ve kâne emruhu furutâ(furutan).

Sabah akşam, O'nun Vechi'ni (Zat'ını) isteyerek Rabbine dua edenlerle beraber nefsinin sabırlı tut. Dünya hayatının ziynetini dileyerek gözünü onlardan çevirme! Kalbini zikrimizden gâfil kıldığımız ve hevasına (heveslerine) tâbî olan kimselere isteyerek, işinde haddi aşmış olanlara itaat etme!

Allahütealâ burada, Peygamber Efendimiz (S.A.V) ile sahâbe arasındaki ilişkilerden bahsetmektedir ve Allahütealâ: "Sabah akşam yani günün her vaktinde Allah'ın Zat'ını isteyerek Rabbine dua edenlerle birlikte ol." diyerek sahâbenin bir başka cephesini daha aydınlatmaktadır.

Sahâbe ruhlarını, vechlerini, nefslerini ve iradelerini Allah'a teslim etmek niyetindedirler. Ruhlarını teslim edenler vechlerini, vechlerini teslim edenler nefslerini, nefslerini teslim edenler de iradelerini Allah'a teslim etmeyi dilerdi. Herkes Allah'a daha üst seviyede teslim olma yolundaydı. Her seferinde ruhun da vechin de nefsin de iradenin de istediği Allah'ın Zat'ıdır. Çünkü hepsi Allah'a teslim olmak üzere yaratılmıştır.

Burada Allahütealâ'nın çok güzel bir ifadesi vardır: "Kalbini zikrimizden gâfil kıldığımız ve hevasına, heveslerine tâbî olan kimselere, işinde haddi aşmış olanlara itaat etme" buyurmaktadır. Peygamber Efendimiz (S.A.V)'in etrafında iki nevi insan vardı:

Tâbî olanlar (Bu grupta bir problem yoktur.) Tâbî olmayanlar (Allah'ın zikrini yapmıyorlardı ve hevalarına, heveslerine, tâbîlerdi. İşlerinde helâle haramı karıştırıp, mutlaka daha fazlasını istemişlerdi ve hep haddi aşmış olanlardı.) Allahütealâ'nın bu ayeti indirmesinin arkasındaki olaydan bahsedelim:

Uyeyne isimli şehrin ileri gelenlerinden birisi Resûlullah, Selman Farisi ve bir grup fakir müslümanla birlikteyken O'nun yanına gelmiş. Selman Farisi'nin üzerinde yünden bir aba varmış (zaten bütün sahâbe yün giyiyordu). Abanın içinde terlemiş. Uyeyne, Peygamberimiz (S.A.V)'e demiş ki:

"Bunların kokusu seni rahatsız etmiyor mu?" Biz mudarrın ileri gelenleri ve liderleriyiz. Biz Müslüman olursak herkes Müslüman olur. Senin peşinden gitmekten bizi sadece bunlar alıkoyuyorlar. Onları yanından uzaklaştır ki; Sana uyalım ya da bize başka, onlara başka meclis ayır."

Resulullah onların isteklerini yerine getirmeye yeltenir. Bu ayet inince çıkıp o fakirleri aramaya başlar. Onları görünce yanlarına oturur ve şöyle buyurur:

"Allah'a hamdolsun, O Allah ki; ümmetimin içinde bana nefsimi kendileriyle beraber tutmamı

emrettiği kimseler yarattı. O gâfiller, Allah'ın emirlerini terk edip heva ve heveslerine uymuşlardır."

Bu ayet-i kerime heva ve heveslerine uyan Uyeyne gibi o şehrin ileri gelenlerinden bahsetmektedir. Peygamber Efendimiz (S.A.V) ise o fakirlerle beraber olmuştur.

18/KEHF-29: Ve kulil hakku min rabbikum fe men şâe fel yu'min ve men şâe fel yekfur innâ a'tednâ liz zâlimîne nâren ehâta bihim surâdikuhâ, ve in yestegîsû yugâsû bi mâin kel muhli yeşvîl vucûh(vucûhe), bi'seş şerab(şerabu) ve sâet murtefekâ(murtefekan).

De ki: "Hak Rabbinizdendir." Bundan sonra artık dileyen inansın ve dileyen inkâr etsin. Muhakkak ki Biz, zalimler için kenarları, onları (kâfırları) ihata eden (saran, kaplayan) bir ateş hazırladık. Ve eğer onlar yağmur isterlerse (ateşe karşı), erimiş maden gibi koyu ve kaynar, yüzleri kavuran bir su yağdırılır. Ne kötü bir içecek ve ne kötü bir dost (yardımcı).

Burada Allahütealâ bir önceki ayetin (Kehf-28) açıklamasında anlatılan Uyeyne gibi insanlardan bahsetmektedir. Bu insanlar; sahâbenin dışında kalan, Peygamber Efendimiz (S.A.V)'e tâbî olmayan, Allah'ı zikretmekten gaflete düşenlerdir.

Allahütealâ'nın insanlara yaşattığı dünya hayatı gelip geçici bir rüzgâr gibidir. Böyle bir dizaynda, Allahütealâ o insanlara dünyada servet verir, onlar haram paralar kazanırlar. Cehennemlerini daha kötü bir standart içinde geçireceklerdir. Allah onların cehennemdeki durumlarını anlatmaktadır. Allahütealâ'dan, ateşi söndürmesini isterlerse Allahütealâ öyle bir yağmur yağdıracaktır ki; yağmur da onları ayrıca yakacaktır. Yani olay Allahütealâ'nın dostları için ayrı, düşmanları için ayrı bir dizayn içermektedir.

Allah razı olsun.

Burhan AKSU